

[Justitsministeren.]

stensen (Høng) har stillet i Udsigt an-gaaende Lovforslaget, vil det ærede Med-lem falde betydeligt til Ro. Der er gen-nem dette Lovforslag ikke gjort noget Forsøg paa at udmarve Kreditorinteresser, men der er gjort Forsøg paa at hindre, at en Hovedkreditor for en Del af sin Fordring faar to Gange Betaling til Skade for de andre Kreditorer — Debitor tager man jo som Regel alt fra, saa det er oftere et Spørgsmaal om Fordeling mel-lem Kreditorerne indbyrdes.

Naar i det Eksempel, som det ærede Medlem nævnte, en Kreditor har over-taget den faste Ejendom, der er 100 000 Kr. værd, ved et Bud paa 70 000 Kr., som ikke bliver overbudt, fordi Pant-haveren har 100 000 Kr. til gode i Ejen-dommen, saa faar han altsaa en Ejendom til 100 000 Kr. først, og saa faar han 30 000 Kr. personligt til gode. Disse 30 000 Kr. kan han anmelde i Debitors Fallitbo — og det er jo ikke saa usæd-vanligt, at en Debitor, hvis faste Ejendom en Panthaver har gjort Udlæg i, derefter gaar fallit —, og saa kan denne Kreditor, der har faaet fuld Dækning i Ejendom-men, som er 100 000 Kr. værd, tillige faa i Konkursboet det samme, som enhver anden Kreditor, der har 30 000 Kr. til gode, og mere end nogen Kreditor, der har mindre end 30 000 Kr. til gode. Dette er Uret mod de andre Kreditorer, og det er en Begunstigelse af en enkelt Kreditor, som er ubegrundet, og som derfor bør forhindres.

Naar Lovforslaget fremkommer nu, er det ikke for stykkevis at reformere Retsplejeloven. Det er tværtimod mit Ønske, at vi allerede inden denne Rigs-dagssamlings Slutning skulde faa en sam-let Reform af vor Retspleje, saaledes at vi kunde faa trykt Loven op og slippe ud over den nuværende Uklarhed, men de vanskelige økonomiske Forhold her i Lan-det i Øjeblikket gør det ønskeligt, at en-kele Ting rykkes frem, bl. a. denne, for at disse Bestemmelser kan komme til at virke saa hurtigt som muligt, medens Kri-sen varer.

Det er rigtigt, at der kan være store Vanskeligheder forbundet med at bevise, at en Kreditor i Virkeligheden har faaet mere Dækning, end der fremgaar af hans Auktionsbud eller det Beløb, vedkommende har overtaget den faste Ejendom for for nogle Aar siden. Men dette er jo aldeles ikke noget, som skader Kreditors Interes-ser i Almindelighed. Alle Vanskeligheder

ved at faa denne Vurdering foretaget kom-mer Debitor til Skade, idet Debitor kun kan frigøre sig for den Del af Gælden, som han kan føre Bevis for at Kreditor alle-rede har faaet Dækning for. Altsaa, alle Vanskelighederne er Debitors Bevisvanske-ligheder.

Derfor er det, som det ærede Medlem her har ført i Marken, ikke berettiget. Dette Lovforslag gaar kun ud paa, at en-hver skal have sit, og ligesom Sandheden er os alle nok og ogsaa et saadant For-slag nok, saa det ikke behøver at angribes paa nogen uberettiget Maade, saaledes er det ogsaa naturligt, at samtlige en Mands Kreditorer skal have hver sit, det vil sige forholdsvis lige meget, og at den enkelte Kreditor, som tillige er Panthaver, ikke ved at gøre Udlæg og lade sig Ejendommen udlægge ved Indbud i sin egen Prioritet kan faa delvis dobbelt Dækning.

C. J. F. Sven: Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen mente, at det var me-get let for Retten i givet Fald at naa et Resultat med Hensyn til Fastsættelsen af Værdien af de omhandlede Ejendomme, idet Retten blot vilde udmelde et Par uvil-dige Mænd til at vurdere. Nu er det for det første mit Indtryk, at Domstolene er meget utilbøjelige til at udmelde Mænd til at vurdere, i hvert Fald saaledes, at deres Skøn bliver afgørende. Det gaar mere og mere i den Retning, at Dommerne mener selv at kunne fastsætte nøjagtigt de Er-statninger, der i de forskellige Tilfælde vil være at yde. Det er ogsaa Lovfor-slagets Tanke, at det er Domstolene, og ikke de uvildige Mænd, der skal afgøre Sagen.

Dernæst kommer der en praktisk Vanskelighed, hvis Kravet først rejses f. Eks. efter 15 Aars Forløb, idet de ud-meldte, uvildige Mænd saa skal bedømme — notabene ikke, hvorledes Ejendommens Værdi nu er, men hvorledes Ejendommens Værdi var, den Gang Auktionen for 15 Aar siden fandt Sted. Jeg tror, det vil have sine Vanskeligheder. (Justitsministeren [Zahle]: Det er i Debitors Disfavør).

Hvorvidt det er i Debitors Disfavør eller ikke, mener jeg ikke paa Forhaand kan afgøres. Der hersker nu ved Domsto-lene en meget fri Bevisbedømmelse, og den højtærede Justitsminister kan ikke garan-tere mig, at Domstolene i givet Fald vil lægge en ikke uvæsentlig Del af Bevisbyrden paa Kreditor. Jeg føler mig ikke tryk, idet Domstolene ved en Lovformulering som den, der her er foreslaaet, med en Hen-